

# ARNHOFFER ANDRÁS AZ ÉSZAK-ZALAI VÍZ- ÉS CSATORNAMŰ ZRT. ELNÖK-VEZÉRIGAZGATÓJA

Vízmű Panoráma: Hogyan történtek a váltások? Arnhoffer András: 1993-ban kerültem a ZALAVÍZ-hez, és húsz éven át rengeteg dologgal foglalkoztam. Sok mindent elértem, 2012-ben mégis úgy éreztem, hogy váltani kell. Továbbra is közel maradtam a szakmához, de már a magánszférában. Az utóbbi önkormányzati választásokat követően viszont a cég fő tulajdonosa, Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Önkormányzata, illetve döntéshozói 2015 elején kineveztek a ZALAVÍZ igazgatósága elnökévé, idén pedig – a korábbi vezérigazgató szerződésének lejártával – vezérigazgatónak.

V. P.: A bemutatás legjobb módja, ha megtudjuk, hogy valaki miről mit gondol. Most kivételesen hagyjuk a gazdálkodást – jóformán mindig erről beszélünk –, de nézzük meg, mik a kihívások a többi területen ágazati, illetve cégszinten.

A. A.: Rendszert, de előtte azért átfogóan – mivel mindegyik területet érinti – hadd mondjam, hogy a jogszabályok megszülettek ugyan, a finom (néha durva) hangolás még nem történt meg. Emellett „friss szemmel” úgy látom, hogy rengeteg az adminisztráció, az adatszolgáltatás, ami elvon bennünket az érdemi munkától.

V. P.: Jó, kezdjük az értékesítéssel!

A. A.: Ez a terület túlszabályozott, és a fogyasztók védelme túlhangsúlyozott, bár legutóbb történt némi javulás. Nemrég a város többi önkormányzati szolgáltatást végző cégével nyitottunk közös ügyfélszolgálati irodát. Önmagában csak az hetekig tartott, mire sikerült megegyezni egy elfogadható, mégis jogszerű nyitvatartási időben. Vagy például képtelenség, hogy nem lehet hatékonyan és igazságosan érvényt szerezni a tartozások behajtásának, pedig ez a pénz az egész ellátás színvonalának rovására – tehát mindenki számára – hiányzik. Ezek egyaránt nyomják az ágazatot és bennünket is. A mellékmérők és főmérők mérési különbözeteiből, az ilyen mérők cseréjéből és az ehhez kapcsolódó kérdésekből mi szerencsére ki-maradunk, mivel alig van mellékmérőnk.

V. P.: A vízellátásban is ilyen szerencsések?

A. A.: Itt ágazati szinten is hatalmas és általános probléma, hogy nincs meg a felújítási-pótlási munkák forrása. Emellé társul – cégenként különböző mértékben – az, hogy az utóbbi években jóformán csak a szennyvízelvezetésre és -tisztításra költöttünk. 30-40 éves technológiákkal kezeljük a vizet, és erre jön ráadásul az a sajátosság, hogy a kistélepléseken az ellátórendszerek is kicsik, és ha a díjba bele is került az amortizáció, az évente képződő 30-40 ezer forinttal nem jutunk messzire, de cégszinten is csak a tűzoltásra elég a pénz.

Bár sokan ismerik, hiszen korábban a cég műszaki igazgatója volt, pár év kihagyás után került vissza. Most új minőségében kérdezzük.



V. P.: Vízminőség területén?

A. A.: Az arzén miatti vízminőség-javító program nálunk csak 14 települést érintett, de itt a nyakunkon a negyvenéves zalaegerszegi víz-tisztító mű közelgő felújítása. Ezzel együtt úgy érzem, a vízminőséggel az ágazatnak, de nekünk sincs különösen nagy problémánk.

V. P.: Csatornázás, szennyvíztisztítás?

A. A.: Szennyvízelvezetés területén ágazati szinten is komoly kérdés a kis települések szennyvíztisztítása. Azokat a kisberendezéseket, melyekbe napi 80-100 köbméter kerül, lehetetlen normálisan működtetni. Ha regionális rendszereket építünk, a tartózkodási idővel, a berohadt szennyvízzel gyűlik meg a bajunk. Emellett úgy vélem, még mindig a szennyvíziszap elhelyezése a nagy kérdés. Magam a mezőgazdasági hasznosítás híve vagyok, ezért az első lépések egyikeként az elmúlt időszakban sikerült a gazdákkal olyan szerződést kötni, aminek révén va-

lamennyi szennyvíziszapunkat így helyezünk el. A 2010 előtti megoldás évi 150 millió forintba került, most 30 millió.

V. P.: Ha jól tudjuk, Zalaegerszegen biogázt is termelnek.

A. A.: Igen, büszkék vagyunk rá, hogy 20 gépjárművünk ezzel jár, és itt tankol 14 városi busz is.

V. P.: Akkor egyetért azzal is, hogy egy szolgáltató olyan tevékenységeket folytasson, melyek pótolják az alaptevékenység hiányzó bevételeit?

A. A.: Én azt gondolom, hogy egy bizonyos határig lehet több lábon állni. Addig, ameddig ez a vállalkozási tevékenység az alaptevékenységhez kapcsolható. Ezért kötöttünk szerződést például a városi csapadékcatornák tisztításra, de nem fogunk belekezdeni például nagyobb volumenű építési tevékenységbe.

V. P.: Végül mi lesz másként a ZALAVÍZ-nél az Ön vezetése alatt?

A. A.: Az elkerülhetetlen, összesen öt főt érintő személyi változtatást már az első napon megléptem, és többre nincs szükség, mert jól tudom – hiszen majdnem mindenkit ismerek –, ez egy jó gárda. Négy szó jellemzi azt, amire építke és amit elvárok. Az első a bizalom, mert csak ilyen légkörben lehet normálisan dolgozni. A második a csapatmunka, ami mögött mindig a személyes teljesítménynek kell állnia. A harmadik-negyedik a kreativitás és a rugalmasság, ami azt jelenti, hogy nálam nem létezik az a kijelentés, hogy „nem lehet megcsinálni!”. A másik oldalról pedig a munkatársaknak motiválnak kell lenniük, ennek megteremtéséhez szükséges a működtető eszközök, felszerelések fejlesztése, de a bérrendezés is.

V. P.: Köszönjük szépen!